

Norðurlendsku svanarnir mugu ikki fara í hvør sína ætt

– Tað fer Norðurlandaráðsfundurin í Reykjavík at vísa, segði Jóannes Eidesgaard, landsstýrismaður, m.a. í røðu síni í Reykjavík

Hr. præsident!

Reykjavík-sessionen vil af eftirtiden blive kendt som den session, hvor de nordiske lande og de selvstyrende områder gjorde op med sig selv, hvad de nordiske samarbejde angår.

Det store spørgsmål er nu, om vi formår at samle svaneflokkene, der ellers har besluttet sig til at trække i

forskellige retninger.

Norge og Island flyver mere vestpå, mens Sverige, Finland og Danmark trækker mod syd og mod EU. Åland har valgt at deltage i den sydlige kurs, mens både Grønland og Færøerne gør Norge og Island selskab.

Det, der kendetegner trækfuglene, er, at når de trækker, så trækker de i

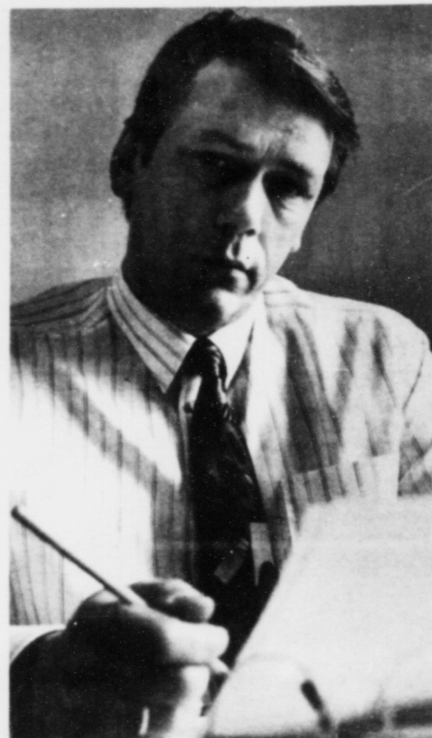
samlet flok.

Men for de nordiske svaner kan der let opstå forvirring i flokken, hvis vi ikke allesammen er indstillet på en ekstra indsats til fordel for det nordiske samarbejde.

Den reelle skillelinje i Norden, der har eksisteret siden vikingetiden, hvor Vest-Norden med Norge,

jeg sige tak for, at vi fik lov til at være med i det reformarbejde, der er gjort op til denne session. For os, der repræsenterer de selvstyrende områder, er resultatet af samarbejdet af mere betydning end selve samarbejdsformen.

Her vil jeg understrege, at det nordiske samarbejde har haft overordentlig stor

udvalget og et i miljøudvalget. Men denne vores repræsentation beror kun og alene på »goodwill» fra dansk side. Denne goodwill sætter vi stor pris på, men den er ikke holdbar på længere sigt.

På den anden side kan en dansk repræsentation af færøsk kultur og færøsk sprog selvfølgelig ikke være tilfredsstillende. Den opgave kan Danmark i sagens natur simpelthen ikke klare. Det ville også være for meget at forlange.

Det er kun færingerne selv, der kan give færøsk kultur og færøsk sprog en forsvarlig og tilfredsstillende repræsentation.

Derfor må vores deltagelse forankres, når ændringer skal gøres i Helsingfors-aftalen, således at vi får en fast plads i relevante udvalg.

Det skal være mit håb, at vores tradition for nordisk samarbejde er stærk nok til at forhindre svanerne at flyve på delt kurs.

Bjartskygdir

Føroya Arbeidsgevarafelag heldur, at vit eru komín á botn búskaparlaga

Tað eru bjartskygdir menn, sum sita í nevndini í Føroya Arbeidsgevarafelag. Í hvussu er, um vit skulu meta eftir årsfrágreiðing felagsins fyrri 1994.

Har verður m.a. sagt, at nakað vendir á, at vit eru komín á botn búskaparlaga. Men hóast so skuldi verið, og hóast hetta ikki brt er fyríbils, so er neyðugt at økja privata partin av føroyska búskapinum.

Tað er onki, sum forðar fyrri, at Føroyar kann gerast eitt samfelag, har tað er áhugavert at búgva og virka, uttan tær avmarkingar og forðingar, vit áleggja okkum sjálvum, stendur í årsfrágreiðingini hjá arbeidsgevarunum, sum

høvdu aðalfund friggjadagin.

Arbeidsgevararnir halda annars, at almenni sektorurin í Føroyum nú er so stórir, at hann lutfalsliga man vra tann størsti í heiminum. Hetta ger, at ov lítill orka verður eftir til fløgur og rakstur av vinnuni. Meira átti at verið á privatum hondum, siga arbeidsgevararnir.

Formaður í Føroya Arbeidsgevarafelag er Jógvan Vágshaygg. Næstformaður er Kristoffur Laksá. Hinir nevndarlímimir eru Leivur D. Michelsen, Bergur Poulsen, Janus Norðberg, Jan Øregaard og Mikkjal Sørensen.

randi

Island og Færøerne har haft en atlantisk orientering, mens de øvrige nordiske lande har været Østersølande, står nu tydeligere end nogensinde før.

Lektor Uffe Østergaard fra Århus universitet siger i en avisartikel, at det store nordiske fællesskab aldrig har eksisteret i virkelighedens verden. Det har kun i forskellige perioder eksisteret som en politisk idé.

Videre siger han, at i Norden var forholdet det, at ingen stat var stærk nok til at dominere de andre og dermed gennemføre en samling fra oven, som man har set andre steder.

Uden at tage stilling til, om historikeren har ret eller ej, så er det efter min opfattelse nemlig styrken i det nordiske samarbejde. Det, at fem suveræne stater sammen med tre selvstyrende områder med gensidig respekt har udviklet et så godt forankret samarbejdsprogram – det er vores styrke.

Hr. præsident!

På vegne af Færøerne vil

betydning for Færøerne, specielt på det kulturelle område. Da vi 45.000 mennesker skal værne, bevare og udvikle en færøsk kultur og et færøsk sprog, er det vigtigt, at vi også kan være en del af et større kulturelt samarbejde, der kan give os den nødvendige inspiration.

På samme måde sætter vi stor pris på tjenestemandsudvekslingen, der har haft stor betydning for vores lille administration.

Vi er specielt glade for, at de selvstyrende områder har fået ret til deltagelse i præsidiets arbejde, også selvom dens kompetenceområde er mere afdæmnet.

Selvfølgelig er det vores mål, at vi på længere sigt også kan få mulighed for at være med, hvor afgørelserne træffes. Her tænkes specielt på det politiske-økonomiske udvalg.

Hr. præsident!

Det står helt klart, at kulturen er det mest prioriterede område i nordisk samarbejde. Vi har i øjeblikket et medlem i kultur-

BYGDARHÚSIÐ í Hósvík

Sera hugnaligt og nossligt hús, við øllum hentleikum, biliga til leigu til fundarvirsemi, veitslur, brúðleyp, føðingardagar o.a.

Steintoy er í húsinum og vit kunnu borðreiða fyrri 300 fólki í salinum.

Eisini leiga vit steintoy út.

BYGDARFELAGIÐ VARDIN
Tlf. 22336

Amnesty International

Upplatingartíðirnar hjá Amnesty International, Føroya Delid eru broyttar soleiðis:
Mánadag kl. 16-18.
Fríggjadag kl. 10-18.
Tlf. 15816.